

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Mațco Andrei în numele inculpatului Bordei Mihai, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Hîncești din 13 aprilie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Bordei Mihai XXXXX,

născut la xxxx, originar și domiciliat în r-nul Xxxx, s. Xxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 05 octombrie 2016 - până la 13 aprilie 2017 (instanța de fond);*
- 2. de la 13 iunie 2017 - până la 13 septembrie 2017 (instanța de apel);*
- 3. de la 05 decembrie 2017 - până la 07 februarie 2018 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 13 aprilie 2017, Bordei Mihai a fost condamnat în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal la amendă în mărime de 750 unități convenționale, echivalentul a 15 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Bordei Mihai, la data de 15 august 2016, aproximativ la ora 01²⁰, în s. Xxxx, r-nul Xxxx, fără a deține permis de conducere valabil pentru categoria mijlocului de transport pe care-l ghida a condus autovehiculul de model „Xxxx”, cu n/î Xxxx, unde a fost stopat de colaboratorii Inspectoratului Național de Patrulare. Observând starea lui Bordei M., care prezenta semne că a condus automobilul în stare de ebrietate alcoolică, colaboratorii Inspectoratului Național de Patrulare i-au solicitat să fie supus testării alcoolscopice pentru constatarea faptului de consumare a alcoolului. Ultimul, acționând

intenționat, ignorând prevederile art. 23 alin.(3) lit. b) al Legii privind siguranța traficului rutier, precum și cerințele pct. 11 lit. j) al Regulamentului circulației rutiere, conform cărora conducătorul de autovehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efect similar, a refuzat testarea alcoolscoptică, fără a indica nici un motiv.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Bordei M., care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, de încetare a procesului penal, iar acțiunile sale să fie reîncadrate în prevederile art.231 alin.(2) Cod contravențional.

În argumentarea apelului a indicat că sentința este neîntemeiată, deoarece instanța a interpretat eronat și greșit circumstanțele cauzei penale, nu a luat în considerație circumstanțele importante la soluționarea corectă a cauzei, fapt ce a dus la condamnarea sa.

La fel, a menționat că nu au fost luate în considerație declarațiile sale, potrivit cărora el când a fost stopat de către colaboratorii de poliție, nu i s-a comunicat motivul și temeiul, după care i s-a cerut actele, fiind întrebat dacă a consumat băuturi alcoolice, la ce a răspuns nu. Ulterior, la fața locului s-a apropiat proprietarul automobilului Lazăr V., care a prezentat actele automobilului. În timpul discuției cu colaboratorii de poliție, aceștia au încercat să-i preleveze proba aerului fără a fi desigilat dispozitivul de protecție. Astfel, în prezența sa, muștiucul fiind deja introdus în aparatul de măsurare a alcoolemiei. Aceste circumstanțe, au dus la concluzia că de către inspectorii de poliție au fost încălcate prevederile legii și drepturile sale, având drept scop testarea sa cu un dispozitiv deja folosit.

Totodată, polițiștii nu i-au prezentat certificatul de instruire a colaboratorilor MAI, eliberat de Dispensarul Republican de Narcologie și certificatele pe mijloacele tehnice omologate, verificate metrologic.

Prin urmare, văzând că nu i se prezintă actele nominalizate, a solicitat să fie supus examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, la un medic specialist, însă cererea sa a fost neglijată, nefiind întocmit nici un act la fața locului, după care colaboratorii de patrulare au plecat într-o direcție necunoscută, declarațiile sale pot fi confirmate de martorul Lazăr V.

În sentința de condamnare se regăesc divergențe între declarațiile inspectorilor de patrulare Marcu V. și Rotaru A., față de învinuirea înaintată.

Înregistrarea video de la fața locului nu a fost examinată, necătând la faptul că a înaintat demers către instanță, care, neîntemeiat a fost respins.

3.1. Apel a declarat și avocatul Mațco A. în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, de încetare a procesului penal în baza art. 264¹ alin.(4) CP, pe motiv că fapta lui constituie contravenție prevăzută la art. 231 alin.(2) Cod contravențional.

Apărătorul indică că în cadrul ședinței de judecată au apărut contradicții între declarațiile martorilor Marcu Victor și Rotaru Andrei, privind stabilirea stării de ebrietate a inculpatului la fața locului.

Cu referire la suportul electronic DVD-R, model „Omega”, apărarea invocă că această probă contravine prevederilor art. 93 alin. (1), 94 alin. (1) pct. 4), 6), 7) și 10) CPP al RM, iar instanța de fond nemotivat a refuzat ca să fie prezentat spre examinare acest disc, mai mult ca atât, fiind indicat că a fost ridicat la data de 18.08.2016, însă înregistrarea a avut loc la data de 15.08.2016. Ridicarea obiectului suportul electronic DVD-R, model „Omega”, a avut loc cu încălcarea art. 131 alin. (3) CPP al RM, deoarece nu s-a indicat dacă discul a fost predat benevol sau ridicat forțat.

Avocatul a indicat că în acțiunile inculpatului nu se regăesc elementele laturii obiective a infracțiunii incriminate și anume în cele specificate sub expresia *a se refuza*.

Astfel, de către inspectorii de patrulare au fost ignorate mai multe prevederi legale și departamentale, făcând referire la HG nr.296 din 16.04.2009 „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei”, Legii nr. 713 din 06.12.2011 „Cu privire la controlul și prevenirea consumului abuziv de alcool, consumului ilicit de droguri și de alte substanțe psihotrope” și ordinului MAI nr.45 despre aprobarea Regulamentului cu privire la organizarea și desfășurarea activității de supraveghere a traficului rutier și Instrucțiunilor de utilizare a mijloacelor tehnice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2017, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate.

5. Instanța de apel a constatat că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv

circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei și concludenței, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor acestuia.

Referitor la componența de infracțiune incriminată, instanța a indicat că norma art.264¹ alin.(4) Cod penal, presupune existența următoarelor elemente constitutive - latura obiectivă a acesteia se exprimă în fapta prejudiciabilă, în acțiune sau inacțiune.

Fapta prejudiciabilă cunoaște trei modalități normative cu caracter alternativ, acestea fiind: - respingerea expresă sau tacită a efectuării testării alcoolscopice, - a examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau a recoltării probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Refuzul presupune respingerea expresă; *împotrivirea* implică respingerea expresă, însoțită de opunerea de rezistență nonviolentă; *eschivarea* presupune respingerea tacită.

În altă privință, obiectul respingerii îl constituie efectuarea testării alcoolscopice, a examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau a recoltării probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Potrivit pct.2 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin HG nr.296 din 16.04.2009, „prin *testare alcoolscopică*”, se înțeleg acțiunile lucrătorului de poliție sau ale altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic.

„*Examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei*”, este complexul de acțiuni și procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătății, ce au drept scop determinarea și evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate.

Cât privește argumentele inculpatului și apărătorului că Bordei M. nu ar fi refuzat testarea alcoolscopică prin intermediul aparatului “Drager”, solicitând ca să fie pus un alt muștuc despachetat, instanța l-a considerat ca nefondat, lipsit de careva suport faptic, or, din declarațiile lui Rotaru A., colaboratorul de poliție care l-a stopat pe inculpat, rezultă că Bordei M.

conducând automobilul de model "Xxxx", în s. Xxxx, r-nul Xxxx, a chemat proprietarul automobilului Lazăr V., iar ultimul i-a dat indicații inculpatului să nu sufle în aparatul "Drager", chiar dacă la solicitarea lui Bordei M., colaboratorul de poliție Rotaru A., a despachetat un muștuc nou, plasându-l în aparatul menționat, în prezența inculpatului.

Totodată, martorul Rotaru A. a declarat că inculpatul a fost preîntâmpinat despre răspunderea penală pentru eschivarea de la testarea alcoolscoptică, fiind pasibil răspunderii penale, însă, ca urmare a favorizării și impunerii lui Bordei M. de către martorul Lazăr V. de a nu trece testarea alcoolscoptică, inculpatul a fugit de la fața locului, ulterior însă martorul i-a stabilit identitatea inculpatului prin intermediul bazei de date.

De asemenea, instanța de apel a conchis a respinge argumentul apelanților precum că Bordei M. ar fi solicitat trecerea testului alcoolscoptic prin prelevarea probelor biologice, sau, Rotaru A. a indicat că inculpatul a refuzat acest fapt, ceea ce se confirmă prin declarațiile lui Bordei Gr. fratele inculpatului, care a declarat că nu a auzit ca Bordei M. să solicite examenul alcoolscoptic prin prelevarea probelor de sânge.

Astfel, cele nominalizate sunt confirmate și prin declarațiile martorului Marcu V., care a explicat că muștucul pentru aparatul "Drager" a fost despachetat în fața inculpatului și a martorilor, iar inculpatul a refuzat să sufle în aparat, acestuia fiindu-i explicat că în caz de dezacord cu rezultatele aparatului de testare alcoolscoptică, este în drept să se adreseze pentru efectuarea examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei.

În acest sens, instanța a menționat prevederile art. 9 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin HG nr. 296 din 16.04.2009, potrivit căreia *testarea alcoolscoptică* se efectuează de către persoanele abilitate în acest scop (angajații Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției, lucrătorii medicali, inspectorii „Controlului treziei” și alții), instruite în modul stabilit și cu respectarea regulilor și normativelor sanitaro-epidemiologice în vigoare în conformitate cu instrucțiunile aprobate în acest sens.

Reținând cele nominalizate, instanța a considerat neîntemeiat argumentul inculpatului și avocatului acestuia cu referire la informația nr. 01-12/1618 din 24.11.2016, precum că colaboratorii Inspectoratului Național de

Patrulare, Rotaru A. și Marcu V., în perioada 15.08.2011-15.08.2015, nu sunt înregistrați în Registrul de Înregistrare a instruirii inspectorilor controlului treziei, în timp ce norma indicată menționează clar că testarea alcoolscoptică se efectuează de către persoanele abilitate în acest scop.

Prin urmare, s-a reținut faptul că Rotaru Andrei și Marcu Victor sunt angajați în calitate de inspectori de patrulare al plutonului Hîncești, Leova, Cimișlia al Batalionului nr.3 al Brigăzii de patrulare al Inspectoratului Național de Patrulare din cadrul Inspectoratului General al Poliției, funcție, care le conferă dreptul de testare alcoolscoptică, prin utilizarea mijloacelor tehnice.

La fel, s-a reținut și faptul că potrivit certificatelor anexate la materialele cauzei, inspectorii de patrulare, au studiat Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare a aparatajului medical în dotarea poliției, fiind admiși la utilizarea aparatului de testare alcoolscoptică "Drager", în vederea utilizării acestora pentru depistarea și documentarea situațiilor de conducere a mijloacelor de transport în stare de ebrietate.

Neîntemeiate au fost considerate argumentele inculpatului și apărătorului acestuia precum că instanța de fond a ignorat declarațiile martorilor Lazăr V. și Bordei Gr., sau martorii nominalizați sunt cointeresați în ameliorarea situației inculpatului. Mai mult, martorul Bordei Grigore a depus declarații contradictorii, și anume vizând momentul în care inculpatului i s-ar fi refuzat să fie supus testării alcoolscopice, în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, prin prelevarea probelor biologice, precum și din declarațiile acestuia rezultă că el nu a auzit discuția între inculpat și colaboratorii de poliție, totodată confirmând că Bordei Mihai a refuzat să sufle în aparatul de testare alcoolscoptică, la indicația colaboratorului de poliție.

Referitor la declarațiile martorului Lazăr V., instanța a menționat că martorul confirmă faptul că i-a indicat, interzicându-i lui Bordei M. să sufle în aparatul de testare, acesta fiind nemijlocit persoana care l-a și instigat pe inculpat să refuze testarea alcoolscoptică.

Martorii Rotaru A., Marcu V., fiind audiați sub jurământ, au relatat că anume Lazăr V. a fost persoana care a și cerut actele asupra aparatului de testare alcoolscoptică, asupra muștucului, foaia de parcurs, cât și alte acte, inclusiv tot el i-a indicat inculpatului să refuze testarea alcoolscoptică în

vederea stabilirii gradului stării de ebrietate prin intermediul aparatului „Drager”.

Totodată, s-a reiterat și faptul că potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 19.08.2016 a fost supus examinării DVD-R de culoare surie ridicat de la Rotaru A., pe care este efectuată înregistrarea cu o durată de 24.19 minute. În înregistrare, de la început se aude sunetul motorului unui automobil, ulterior, mai multe ori, majoritatea înregistrării în imagine apare un fundal întunecat. În minutul 03.10, o persoană deschide ușile portbagajului unui microbus de culoare albă ce are inclus un număr de înmatriculare 134. Persoana respectivă fiind întrebată dacă a consumat băuturi alcoolice, ultima declară că - puțin. Fiindu-i propus persoanei date să fie supusă testării alcoolscopice, ultima a declarat că așteaptă mai întâi șeful automobilului. În minutul 06.10 al înregistrării video se observă că Bordei M. este îmbrăcat în același maiou sau cu un maiou asemănător a persoanei ce a deschis portbagajul microbuzului. La minutul 14.10, colaboratorii de poliție se adresează lui Bordei M., solicitându-i să sufle în aparat, la care a primit răspuns că nu suflă. Spre finalul înregistrării video, în imagine apare partea din spate a microbuzului stopat și numărul de înmatriculare al acestuia care fiind Xxx. Spre finalul înregistrării, colaboratorii de poliție i-au propus de mai multe ori șoferului Mihai să fie supus testării alcoolscopice, însă ultimul nu a oferit nici un răspuns, necătând că a fost preîntâmpinat pentru răspunderea ce o poartă pentru eschivarea de la testarea alcoolscopică. Ulterior, șoferul s-a îndepărtat de la automobil, astfel eschivându-se de la testarea alcoolscopică. Pe parcursul înregistrării, se vede cum în imagine apare o persoană ce s-a prezentat cu numele Veaceslav, acesta fiind proprietarul automobilului care solicită să fie prezentate de către colaboratorii de poliție actele pe alcooltestul „Drager”. Colaboratorii i-au prezentat acestuia precum și lui Bordei Mihai certificatul de verificare metrologică a alcotestului.

Astfel, fiind neîntemeiat argumentul apelanților precum că nu a fost examinată înregistrarea video de la fața locului, demers care a fost respins, de către instanța de fond, or, în cazul dat, potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 19.08.2016, a fost supus examinării DVD-R, prin urmare, examinarea repetată a acestuia este inoportună, de vreme ce imaginile audio-video cuprinse de DVD-R au fost supuse examinării și analizei, iar careva împrejurări ce ar pune la îndoială veridicitatea acestei probe lipsesc.

La fel, instanța a considerat ca nefondat argumentele indicate în apeluri referitor la faptul că ridicarea obiectului suportul electronic DVD-R, model "Omega" a avut loc cu încălcarea art. 131 alin.(3) CPP, deoarece nu s-a indicat dacă discul a fost predat benevol, sau ridicat forțat, or, neindicarea circumstanței date nu denotă nulitatea actului procedural, ordonanța și procesul-verbal de ridicare conținând toate condițiile și rigorile stipulate la art.255, 260 CPP.

De asemenea, instanța a indicat că în speță nu sunt constatate careva temeiuri pentru a dispune încetarea procesului penal, pe motiv că fapta inculpatului ar constitui contravenția administrativă prevăzută de art. 231 alin.(2) Cod contravențional, în timp ce s-au constatat toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal exprimată prin refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere, or, probele și circumstanțele elucidate demonstrează fapta infracțională pentru care Bordei M. a fost condamnat.

Cât privește afirmațiile inculpatului privind nevinovăția acestuia, precum și faptul că Bordei M. ar fi insistat asupra testării medicale în vederea stabilirii stării de ebrietate de către medic specialist, instanța le-a considerat lipsite de temei, mai mult că aceste argumente au fost depuse în scopul creării unei situații favorabile inculpatului pentru eschivarea de la răspundere penală.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul Mațco Andrei în numele inculpatului, care, invocând temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, de încetare a procesului penal pe art.264¹ alin.(4) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului constituie contravenție prevăzută la art. 231 alin.(2) Cod contravențional, fără aplicarea sancțiunii contravenționale, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

În argumentarea recursului a indicat că sentința de condamnare se adoptă numai în cazul în care, în urma cercetării judecătorești vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblu de probe cercetate de instanța de judecată. Totodată, persoana poate fi supusă răspunderii penale dacă în acțiunile acesteia sunt constatate toate elementele obligatorii ale infracțiunii.

Consideră, că necătând la faptul că aceste prevederi legale sunt obligatorii, la judecarea prezentei cauzei acestea nu au fost respectate de către instanțele ierarhic inferioare.

Legiuitorul, în mod clar și expres a indicat în dispoziția art. 264¹ alin.(3) Cod penal, că refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport trebuie să fie atât de la testarea alcoolscoptică, cât și de la examenul medical.

În speță, Bordei M. nu a refuzat, nu s-a împotrivit ori eschivat de la examinarea medicală, dimpotrivă a solicitat, insistând la faptul odată ce inspectorii de patrulare aveau dubii asupra stării sale să fie supus examenului medical, dar nu testării alcoolscopice inițiată de colaboratori contrar procedurii.

Astfel, potrivit înregistrărilor video se observă că în timpul discuției dintre Bordei M. cu colaboratorii de poliție, ultimii au încercat să-i preleveze inițial proba aerului fără a fi desigilat dispozitivul de protecție, în prezența lui, care deja era introdus în aparatul de măsurare a alcoolemiei. Din aceste circumstanțe, inculpatul a concluzionat că colaboratorii de poliție au încălcat în mod vădit prevederile legii și drepturile sale, având drept scop de a-l testa cu un dispozitiv folosit.

Tot din înregistrările date se vede cum inculpatul le-a solicitat inspectorilor să le prezinte documentele obligatorii, adică certificatul de instruire a colaboratorului de poliție și certificatele pe mijloacele tehnice omologate, verificate metrologic.

Aceste acte nu i-au fost prezentate, iar Marcu V. când i-a propus lui Bordei M. să treacă testul alcoolscoptic, muștiucul era deja introdus, fapt confirmat în ședința de judecată de către martor. Anume din aceste motive, inculpatul a solicitat ca să fie supus examinării medicale în fața unui medic specialist așa cum prevede obligatoriu legea, fiind dispus să meargă cu ei în acest sens.

Însă, fără a fi întocmit vre-un careva act sau proces-verbal, colaboratorii de poliție au urcat în unitatea lor de transport și au plecat.

Respectiv din partea lui Bordei M. nu a existat careva respingere expresă, categorică sau tacită de a efectua testarea medicală în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau a recoltării probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

A menționat că a făcut obiecții asupra lipsei/dispariției de la materialele

cauzei a răspunsului Instituției Medico-Sanitare Publice Dispensarul Republican de Narcologie nr. 01-12/1618 din 24.11.2016, precum și a altor probe, care de fapt reprezintă o încălcare flagrantă a art. 101 CPP, fiindu-i încălcat dreptul la apărare și principiul contradictorialității.

Referitor la suportul electronic ridicat la 18.08.2016 pe care se conține copia secvenței înregistrate, folosit la acel moment la fața locului, care a fost cercetat în ședința de judecată în calitate de corp delict, consideră că potrivit art. 94 alin.(1) pct.4), 6), 7), 10) CPP, a fost efectuată de către o persoană care nu are dreptul de a efectua acțiuni procesuale, totodată fiind parvenită dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica. Astfel, nu poate fi admisă ca probă și pusă la baza sentinței de condamnare.

Mai mult, suportul electronic DVD-R de model „Omega” a fost ridicat la 18.08.2016, iar înregistrarea a fost efectuată la data de 15.08.2016, însă pentru a exclude înscenarea unui montaj sau excluderea prin ștergere a unor secvențe, s-a solicitat prezentarea în ședința de judecată a originalului înregistrării de pe care s-a efectuat copia secvenței video, cerere care a fost respinsă, de către instanța de judecată. Or, în procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 15.08.2016 în general nu este făcută mențiune că la fața locului de către agenții de patrulare au fost efectuate careva înregistrări video.

La fel, a indicat că potrivit ordonanței, procesului-verbal de ridicare a obiectului din 18.08.2016 s-a ridicat de la Rotaru A., un DVD-R de model „Omega” ce conține o imagine video, fără a fi împachetat într-un pachet sigilat în vederea păstrării autentice, astfel fiind încălcat art. 131 alin.(2) CPP, deoarece nu s-a indicat dacă discul a fost predat benevol sau ridicat forțat.

Totodată, a indicat aceleași argumente care au fost menționate anterior în cererea de apel referitor la faptul că de către inspectorii de patrulare au fost ignorate mai multe prevederi legale și departamentale, făcând referire la HG nr.296 din 16.04.2009 *„Cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolsopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei”*, Legii nr. 713 din 06.12.2011 *„Cu privire la controlul și prevenirea consumului abuziv de alcool, consumului ilicit de droguri și de alte substanțe psihotrope”* și ordinului MAI nr.45 despre aprobarea Regulamentului cu privire la organizarea și desfășurarea activității de supraveghere a traficului rutier și Instrucțiunilor de utilizare a mijloacelor tehnice.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de

procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocat, considerându-l inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că recurentul solicită casarea hotărârilor contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care acțiunile inculpatului să fie încadrate în prevederile art. 231 alin.(2) Cod contravențional, cu eliberarea de răspundere contravențională, conform art. 30 CC. Astfel, recurentul nefiind de acord cu modalitatea de apreciere a probelor, a invocat drept temei prevederile art. 427 alin.(1) pct. 8) CPP, însă motivele date nu se conțin în temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) CPP.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, avocatul Mațco A. în numele lui Bordei M. invocă temei de casare a hotărârii contestate pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci *când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate*, solicitând încetarea procesului penal în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului constituie contravenție prevăzută la art. 231 alin.(2) Cod contravențional, fără aplicarea sancțiunii contravenționale, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de autor.

Avocatul și-a întemeiat recursul în baza pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, menționând că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, însă acesta nu argumentează expres asupra căror

anume motive instanța nominalizată nu s-a pronunțat și nu sunt cuprinse în decizia contestată.

În atare situație, Colegiul penal consideră nefondat temeiul nominalizat de avocat în această parte și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de către instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente, ceea ce în cazul dat nu s-a realizat.

Astfel, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal reține că, instanțele de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui Bordei M. în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Din conținutul recursului ordinar, rezultă că recurentul critică încadrarea acțiunilor inculpatului Bordei M. în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal și anume menționând că inculpatul nu a refuzat, nu s-a împotrivit ori eschivat de la examinarea medicală, dimpotrivă el a solicitat ca să fie supus examinării medicale, dar nu testării alcoolscopice. Mai mult că legiuitorul în dispoziția art. 264/1 alin.(3) Cod penal, expres a indicat că refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport trebuie să fie atât de la testarea alcoolscopică, cât și de la examenul medical. Astfel, învinuirea adusă lui nu a fost probată, iar instanțele judecătorești nu au efectuat o analiză amplă a cauzei, nefiind administrate probe care ar dovedi vinovăția sa în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal.

Examinând materialele cauzei în raport cu motivele invocate, Colegiul penal conchide că la examinarea cauzei, instanțele de fond au ținut cont în

plină măsură de prevederile art. 26-27, 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-a verificat minuțios, le-a dat o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor și întemeiat a dedus concluzia că, acțiunile inculpatului Bordei M., întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar, și este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În speță, instanța de apel la examinarea apelurilor declarate a respectat cerințele art. 414-417 Cod de procedură penală, a verificat și apreciat conținutul probelor și valoarea lor probatorie, cu expunerea analizei desfășurate și minuțioase a acestora în textul deciziei instanței de apel, corect concluzionând că vinovăția lui Bordei M. în săvârșirea infracțiunii imputate este pe deplin dovedită.

Astfel, instanța reține că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.264¹ alin. (4) CP se exprimă în fapta prejudiciabilă, concretizată, după caz, în acțiune sau în inacțiune.

Fapta prejudiciabilă cunoaște trei modalități normative cu caracter alternativ. Toate cele trei modalități se reduc la respingerea - expresă sau tacită - a efectuării testării alcoolscopice, a examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei sau a recoltării probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Refuzul presupune respingerea expresă; împotrivirea implică respingerea expresă, însoțită de opunerea de rezistență nonviolentă; eschivarea presupune respingerea tacită.

În altă privință, obiectul respingerii îl constituie efectuarea testării alcoolscopice, a examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau a recoltării probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Potrivit pct.2 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova, nr.296 din 16.04.2009, „prin

testare alcoolscopică”, se înțeleg acțiunile lucrătorului de poliție sau ale altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic.

Prin „*examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei*”, se înțelege complexul de acțiuni și procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătății, ce au drept scop determinarea și evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate.

Prin urmare, din materialele cauzei rezultă că inculpatul Bordei M. a fost stopat de către colaboratorii de poliție care la acel moment patrulau traseul din r-nul Xxx, s. Xxx, în scopul menținerii ordinii publice și securitatea rutieră. Astfel, martorul Rotaru A., aflându-se la serviciu, în calitate de colaborator de poliție, apropiindu-se de automobil, la volanul căruia se afla - Bordei M., i-a solicitat acestuia actele la control. În urma căruia, s-a constatat că șoferul camionului nu avea nici actele asupra automobilului, precum nici permisul de conducere. În timpul discuției, colaboratorul de poliție a simțit un miros de alcool, rugându-l pe șofer să coboare din mașină ca să fie testat cu aparatul Drager. În automobil se mai aflau aproximativ 2 sau 3 persoane. La întrebarea colaboratorului de poliție dacă conducătorul a consumat băuturi alcoolice, *ultimul a răspuns că puțin*, în legătură cu ce s-a solicitat ca să fie testat alcoolscopic, șoferul a comunicat că îl cheamă pe proprietarul automobilului. La fața locului s-a apropiat proprietarul mașinii care s-a dovedit a fi Lazăr V., care nu i-a permis lui Bordei M. să treacă testul alcoolscopic.

Reținând cele nominalizate, Colegiul penal conchide ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că inculpatul nu a refuzat, nu s-a împotrivit ori eschivat de la examinarea medicală, or, din probele administrate și analizate rezultă că martorul Rotaru A. l-a preîntâmpinat pe inculpat despre răspunderea penală pentru eschivarea de la testarea alcoolscopică, însă ca urmare a favorizării și impunerii lui Bordei M. de către martorul Lazăr V. de a nu trece testarea alcoolscopică, inculpatul a fugit de la fața locului. Mai mult că, nici unul din martorii prezenți la fața locului nu au relatat despre faptul că Bordei M. ar fi solicitat ca să fie examinat medical prin prelevarea probelor de sânge.

În acest sens, urmează a fi menționate și declarațiile martorului Marcu V., care a declarat că muștucul pentru aparatul „Drager”, a fost despachetat în

fața inculpatului și a martorilor, însă Bordei M. a refuzat să sufle în aparatul „Drager”, acestuia fiindu-i explicat că în caz de dezacord cu rezultatele aparatului de testare alcoolscoptică „Drager”, dânsul este în drept să se adreseze pentru efectuarea examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei.

Mai mult, Colegiul penal reține că potrivit art.5 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, este stipulat că:

Testării alcoolscopice, la decizia poliției sau altei persoane abilitate de a efectua astfel de testare, se supun următoarele categorii de persoane:

a) conducătorii de vehicule bănuți de consum de alcool, consum de droguri și/sau de alte substanțe ce provoacă ebrietate;

b) persoanele bănuite de consum de alcool, consum de droguri și/sau de alte substanțe ce provoacă ebrietate, care încalcă ordinea publică și/sau care manifestă comportament agresiv și violent;

c) persoanele implicate în accidente în traficul rutier, cu excepția accidentelor grave soldate cu traumatizarea sau decesul persoanelor.

Iar, *examinării medicale* sunt supuse următoarele persoane:

a) la care în urma testării alcoolscopice s-a constatat o concentrație de alcool în aerul expirat, corespunzătoare stării de ebrietate cu grad avansat de alcoolemie; b) persoanele bănuite de comiterea infracțiunilor sub influența alcoolului, drogurilor și altor substanțe ce provoacă ebrietate, la decizia lucrătorului organului de drept; c) conducătorii de vehicule și alți participanți la trafic, care au fost implicați într-un accident rutier soldat cu traumatizarea sau decesul persoanelor, etc.

Prin urmare, din cele nominalizate rezultă cert că colaboratorii de poliție corect au procedat că suspectându-l pe Bordei M. de consumul de alcool i-au solicitat acestuia să fie supus testării alcoolscopice, explicându-i totodată drepturile și obligațiile, precum și consecințele pentru eschivare.

Sub acest aspect, instanța reține și CD-ul care conține înregistrarea video de la fața locului, care confirmă evenimentele petrecute la data de 15 august 2016.

Referitor la celelalte argumente menționate de avocat în recurs și anume:

- că din înregistrarea video se vede că colaboratorii de poliție au încercat să-i preleveze inițial proba aerului fără a fi desigilat dispozitivul de protecție,

care la acel moment era introdus în aparatul de măsurare a alcoolemiei, din care considerente inculpatul le-a solicitat colaboratorilor de poliție să fie supus examinării medicale;

- inculpatul a solicitat inspectorilor să le prezinte documentele obligatorii și anume certificate de instruire a lor cu certificate pe mijloacele tehnice verificate metrologic;

- fără a fi întocmit la locul faptei vre-un careva act sau proces verbal, colaboratorii de poliție au plecat de la de fața locului;

- suportul electronic ridicat la 18.08.2016 pe care se conține copia secvenței înregistrate, care a fost cercetat în ședința de judecată în calitate de corp delict, a fost efectuată de către o persoană care nu are acest drept, precum și a parvenit dintr-o sursă care este imposibil de a fi verificată și nu putea fi pusă la baza sentinței de condamnare;

- inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare și principiul contradictorialității prin faptul că a făcut obiecții asupra lipsei/dispariției de la materialele cauzei penale a răspunsului Instituției Medico-Sanitare Publice Dispensarul Republican de Narcologie nr. 01-12/1618 din 24.11.2016, precum și a altor probe, care de fapt reprezintă o încălcare flagrantă a art. 101 CPP;

- potrivit ordonanței, procesului-verbal de ridicare a obiectului a fost ridicat de la Rotaru A. un DVD-R, ce conține o imagine video, fără ca aceasta să fie împachetată într-un pachet sigilat în vederea păstrării autentice, prin ce a fost încălcat art. 131 alin.(2) CPP, deoarece nu s-a indicat dacă discul a fost predate benevol sau ridicat forțat, Colegiul penal reține că în acest sens, instanța de apel corect a reținut următoarele.

Inculpatul fiind stopat de către colaboratorii de poliție a refuzat să fie testat alcoolsopic, chemând proprietatul automobilului, ultimul dându-i indicații lui Bordei M. de a nu sufla în aparatul Drager, necătând la faptul că față de cei prezenți colaboratorul Rotaru A. a despachetat un muștuc nou și la plasat în aparatul nominalizat în prezența inculpatului. Careva cereri din partea inculpatului ca el să fie supus examinării medicale, nu au fost făcute.

Potrivit procesul-verbal de examinare a obiectului, a fost supus examinării DVD-R ridicat de la Rotaru A., pe care este efectuată înregistrarea video de la fața locului, unde, din imagine se vede clar că colaboratorii de poliție de mai multe ori i-a propus conducătorului de mijloc Bordei M. ca să fie supus testării alcoolsopice, la ce ultimul *refuză*, declarând că îl așteaptă pe proprietarul autovehicolului, după care nu oferă nici un răspuns. Ulterior, se

îndeapărtează de la automobil, astfel eschivându-se de la testarea alcoolscoptică. Pe parcursul înregistrării, în imagine apare o persoană care s-a prezentat cu numele Veaceslav, fiind proprietarul automobilului, care solicită de la colaboratorii de poliție să fie prezentate actele pe alcooltestul Drager, asupra muștucului, foaia de parcurs, precum și alte acte, în urma căreia colaboratorii i-au prezentat atât acestuia, precum și inculpatului certificatul de verificare metrologică a alcotestului.

Astfel testarea alcoolscoptică se efectuează de către persoanele abilitate în acest scop (angajații Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției, lucrătorii medicali, inspectorii „Controlului treziei” și alții), instruite în modul stabilit și cu respectarea regulilor și normativelor sanitaro-epidemiologice în vigoare în conformitate cu instrucțiunile aprobate în acest sens.

În speță, Rotaru A. și Marcu V. sunt angajați în calitate de inspectori de patrulare al plutonului Hîncești, Leova, Cimișlia al Batalionului nr. 3, al Brigăzii de patrulare al Inspectoratului Național de Patrulare din cadrul Inspectoratului General al Poliției, funcție care le conferă dreptul de testare alcoolscoptică, prin utilizarea mijloacelor tehnice.

Din materialele cauzei, se constată că potrivit certificatelor nr.2808 din 17.06.2014 și nr.3173 din 24.06.2016, inspectorii de patrulare nominalizați mai sus, au studiat Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare a aparatajului medical în dotarea poliției, aceștia fiind admiși la utilizarea aparatului de testare alcoolscoptică „Drager”, în vederea utilizării acestora în procesul depistării și documentare a situațiilor de conducere a mijloacelor de transport în stare de ebrietate. Astfel, cele menționate de recurent sunt nefondate care urmează a fi respinse.

La fel, urmează a fi respins argumentul invocat de către avocat că nu a fost examinată înregistrarea video de la fața locului, pentru a exclude înscenarea unui montaj sau ștergerea unor secvențe, demers care a fost respins neîntemeiat de către instanța de fond, or, conform procesului-verbal de examinare a obiectului din 19.08.2016, a fost supus examinării DVD-R de culoare surie ridicat de la Rotaru A. în conformitate cu prevederile art. 124, art. 260, 261 CPP, astfel examinarea repetată a DVD-R-ului fiind inoportună, de vreme ce imaginile audio video cuprinse pe DVD-R, au fost supuse examinării și analizei, iar careva împrejurări ce ar pune la îndoială veridicitatea acestei probe lipsesc.

Totodată, este neîntemeiat temeiul recurentului precum că ridicarea obiectului suportul electronic DVD-R, model „Omega”, a avut loc cu încălcarea art. 131 alin. (3) CPP, deoarece nu s-a indicat dacă discul a fost predat benevol, sau ridicat forțat, or, neindicarea circumstanței date nu denotă nulitatea actului procedural, ordonanța și procesul-verbal de ridicare conținând toate condițiile și rigorile stipulate la art. 255 și art. 260 CPP.

Cât privește argumentele că a făcut obiecții în prima instanță asupra lipsei/dispariției de la materialele cauzei a răspunsului Instituției Medico-Sanitare Publică Dispensarul Republican de Narcologie nr.01-12/1618 din 24.11.2016 și altor probe prezentate, care confirmă că inspectorii de patrulare Marcu V. și Rotaru A. în perioada 15.08.2011-15.08.2016 nu sunt înregistrați în registrul de înregistrare a instruirii inspectorilor controlului treziei, fapt ce confirmă că aceștia nu au fost atestați, instruiți în modul prevăzut de lege, astfel ei erau obligați ca să-l supuipe pe Bordei M. examinării medicale, instanța de recurs menționează că, potrivit procesului-verbal al ședinței instanței de fond din 07.02.2017, avocatul Mațco A. a solicitat să fie anexat la materialele cauzei confirmarea că Bordei M. are permis de tractorist și răspunsul de la Instituția Dispensarul Republican de Narcologie, care reflectă că inspectorii de patrulare Marcu V. și Rotaru A. nu au fost înregistrați la instruire, instanța dispunând anexarea materialelor la dosar, fără a se expune.

Astfel, în acest sens, Colegiul reține că, din actul întocmit de asistentul judiciar din cadrul instanței de fond, rezultă că în ședința din 07.02.2017 apărătorul Mațco A. a înaintat o cerere cu solicitările nominalizate mai sus. Înscrisurile au fost prezentate instanței, însă au fost restituite apărătorului pentru a fi certificate. Ulterior, avocatul a prezentat doar certificatul de tractorist care a fost anexat la materialele cauzei.

Prin urmare, cele nominalizate de avocat că răspunsul de la Instituția Medico-Sanitară Publică Dispensarul Republican de Narcologie nr. 01-12/1618 din 24.11.2016 lipsește sau a dispărut de la materialele cauzei, sunt declarative și inadmisibile, prin aceasta nefiind încălcat dreptul la apărare sau principiul contradictorialității, cum este indicat de recurent.

Mai mult, instanța conchide că în cadrul instanței de apel avocatul a prezentat și anexat răspunsul menționat mai sus, potrivit căreia inspectorii Marcu V. și Rotaru A. în perioada 15.08.2011 - 15.08.2016 nu sunt înregistrați în registrul de înregistrare a instruirii inspectorilor controlului treziei, fapt ce după părerea sa demonstrează că nu au fost atestați și instruiți în modul

prevăzută de lege de a testa alcoolscoptic conducătorii mijloacelor de transport suspectate de consumul băuturilor alcoolice și nici nu aveau dreptul să o facă, or, răspunsul nominalizat nu confirmă faptul că inspectorii de patrulare nominalizați în speță nu au fost instruiți, inclusiv versiunea avocatului se combate prin certificatele nr.2808 din 17.06.2014 și nr.3173 din 24.06.2016.

La fel, recurentul a menționat că ținând cont de probele administrate, fapta inculpatului ar constitui contravenția administrativă prevăzută de art. 231 alin.(2) Cod contravențional, astfel instanța urmează să înceteze procesul penal în cazul când fapta nu mai constituie infracțiune, or în speță au fost întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

În acest sens, Colegiul penal reține că potrivit rechizitoriului Bordei M. a fost învinuit și condamnat de instanțele judecătorești în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal, pentru *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

Astfel, instanța de recurs conchide că în speță, inculpatul Bordei M. potrivit învinuirii înaintate a refuzat să fie testat alcoolscoptic, necătând că nu deținea permis de conducere, fapt confirmat prin probele administrate și analizate, dar nu doar că a condus mijlocul de transport fără permis de conducere.

Reținând cele nominalizate, argumentele recurentului precum că acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în norma art. 231 alin.(2) CC cu încetarea procesului penal, urmează a fi respinse, ca declarative.

Colegiul penal constată că probele administrate în cauză dovedesc în mod cert, că inculpatul Bordei M. este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal. Așadar, atât instanța de fond, cât și cea de apel au soluționat cazul examinând toate probele în ansamblu, unele probe fiind motivat respinse, altele acceptate. Totodată, Colegiul statuează că la aprecierea probelor judecătorești sunt independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare. Colegiul constată că la caz nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanțele de fond și apel și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Mațco Andrei în numele inculpatului Bordei Mihai, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Bordei Mihai*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 martie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti